

Páter Elias Vella: Aj neveriacemu poviem, postav si na prvé miesto lásku a všetky jej dôsledky. Potom nebudeš môcť urobiť množstvo vecí, lebo nie sú v kontakte s láskou

Roky vedie na Slovensku semináre za vnútorné uzdravenie. Desiatky ľudí mu vďačí za radikálnu zmenu v kvalite osobného života. Pochádza z Malty. Pre Slovákov je jeden z najznámejších exorcistov, ktorého Boh volá do služby po celom svete. I toto leto strávil na Slovensku a v Nitre viedol semináre s témou „Ako sa modliť za uzdravenie iných,“ „Utrpenie - trest alebo dar.“ Vanda Tuchyňová ho oslovila s prosbou o rozhovor.

Prečo potrebujú ľudia chodiť na semináre o uzdravení, keď máme lekárov a psychiatrov?

V prvom rade sa snažíme dať ľuďom zážitok, skôr ako školenie na túto tému. Keď prídu na seminár, nevyklúčujeme, že psychológovia, psychiatri a doktori sú dôležití. Ale veríme, že každá z prírodných vied má svoje obmedzenia. Vrátenie psychológie, filozofie, teológie, každá veda je obmedzená. A preto veľa krát musíme zájsť za jej hranice. Napríklad. Psychológ Vám povie, že by ste mali odpustiť svojmu agresorovi znásilnenie, to že Vám ublížil. Ale psychológia Vám nebude schopná dať silu, aby ste to urobili. Táto sila pochádza iba od Boha. A preto ľudia prichádzajú na seminár. Neprichádzajú sa učiť, ale zažiť Božiu lásku.

Ale to nie je dobrá správa pre neveriacich

Vždy hovorím, že neveriaci sú vždy v horšej situácii, ako veriaci. Pretože musia vyriešiť svoje problémy ľudskými zdrojmi, ľudskými silami. Kým veriaci sa môže okrem ľudských schopností obrátiť aj na Boha, na Božiu moc. Preto nám Ježiš hovorí, aby sme dobrú zvesť posúvali všetkým.

Človek nie je schopný sám odpustiť, vlastnou vôľou, vlastnou silou? Boh predsa miluje všetkým. Moslimov, kresťanov, neveriacich. Nedáva im automaticky aj silu odpúšťať? Musia sa ľudia obrátiť na neho v modlitbe?

Je veľmi ťažké odpustiť iba ľudskými silami. Keď máme napríklad nepriateľov. Logicky Vám myseľ hovorí, aby ste neodpustili, lebo je to Vaša nevýhoda. Môžete dospieť k tomuto, poznaniu, že treba odpustiť, ale je veľmi ťažké odpustiť vtedy, keď to vo Vás vrie. Pravdaže Boh miluje každého a dáva nám schopnosť odpúšťať, ale bez jeho pomoci je to veľmi ťažké.

Napríklad. Človek, ktorý verí a trpí je schopný znášať utrpenie lepšie ako neveriaci. To je každodenná skúsenosť. Nehovorím, že by sa Boh o každého nestaral. Stará sa a miluje každého. Ale, keď ho postavíme bokom a chceme veci robiť len vlastnými silami, sťažujeme si život.

Môžeme teda vyhlásiť, že väčšina ľudí, napríklad na psychiatrii, nemá šancu na skutočné uzdravenie, ak nemá vieru v Boha a neutiekajú sa k jeho pomoci? Bola by takáto veta vecne v poriadku?

Nie, nemyslím si, že by to bolo v poriadku, lebo nie je správne generalizovať. Ale budem citovať známeho psychiatra Kenneth McAlla, ktorý je aj autorom bestselleru o uzdravení rodových koreňov. Ten hovorí o tom, že väčšina ľudí na psychiatrii nikdy nebude uzdravená liekmi. Ale iba, ak im niekto pomôže odpustiť. Nehovorím, že psychiatria alebo psychológia nie sú dobré. Sú ale obmedzené. Počas seminára o uzdravení zakúšame, že sme milovaní Bohom, to je to najväčšie uzdravenie. Neveriaci je tiež milovaný Bohom, ale nie je schopný to cítiť. Pretože v to neverí. Boh ho miluje, ale je tam niečo, čo blokuje jeho lásku. Ako celok to nemôže mať potom pozitívny výsledok.

Čo odpustenie zabezpečuje? Prečo je také dôležité? Prečo nie je dobré riešiť veci nenávisťou?

Nenávisť nás robí neslobodným, zväzuje nás. Ak má niekto v sebe nenávisť, do svojho vnútra prináša strach, hnev, napätie. Nie je slobodný, je zablokovaný. Odpúšťanie nie je len náboženskou technikou. Aj psychológovia dospeli k bodu, že žiadajú svojich klientov, aby odpustili. Človek, ktorý zažil napríklad týranie. Psychológ v spolupráci s ním hľadá koreň toho, čo sa stalo. Robí tak s klientom dobrú prácu. Ale, príde k bodu, keď povie, že sa musí oslobodiť od svojho agresora. A presne to je odpustenie. Ale ako sme už spomínali, ľudskými silami je táto vec priam nemožná, nad ľudské schopnosti. Odpustiť človeku, ktorý ma ponižoval, týral, zneužíval. To je veľmi ťažké.

Na jednej z prednášok ste povedali, že keď odpustím, tak sa odpútam, oslobodujem od človeka, ktorý mi ublížil. Jeho nenávisť nemá teda na mňa viac vplyv?

Áno. Keď sa napríklad stretnem s priateľom, cítim sa dobre, pretože vysiela smerom ku mne pozitívnu silu. Človek, ktorý mi ubližuje, ma zasahuje negatívnou energiou. A keď takého človeka stretnem, nemusí ani nič povedať a ja sa cítim zle. Keď ale odpustím, odstrihnem s ním spojenie a on nemá na mňa viac dosah, jeho negativizmus ma už viac nezväzuje. Aj keď Vás bude nenávidieť, Vaše odpustenie Vás oslobodzuje a robí nezávislým od tejto nenávisť. Ste slobodný.

Kde je hranica medzi spravodlivým hnevom, potláčaním negatívnych emócií a skutočným odpustením?

Nikdy nesmieme potláčať emócie. Odpustením mením negatívne emócie na pozitívne. Takto ich nepotláčam. Potláčať emócie znamená, že ťa nenávidím ale pokúšam sa na teba usmiať. V skutočnosti sa ale necítim dobre. Tým, že potláčam, neuzdravujem. Uzdravujem svoje emócie iba tým, že ich dám do rovnováhy a jedinou rovnováhou je láska. Čokoľvek, čo nie je láska, je negatívne.

A kde je v tom celom spravodlivý hnev?

Áno, existuje spravodlivý hnev. Aj Sv. Pavol hovorí, hnevajte sa, ale nehrešte. Ale hnev, ktorému predchádza, alebo nasleduje nenávisť, nie je spravodlivým hnevom. Napríklad, Ján Pavol II sa postavil na Sicílii mafii. Použil nahnevané výrazy, aby zdôraznil, čo chce povedať, nie preto, že by strácal kontrolu nad sebou. To bol spravodlivý hnev. Ale po ňom nenasledovala nenávisť.

Semináre o uzdravovaní vediete na Slovensku už roky. Veľa ľudí trpí na Slovensku depresiami, podľa štatistík sa ich počty zväčšujú. A to napriek tomu, že máme veľa možností, ako si vychutnať život, radovať sa z neho, napriek tomu, že je k dispozícii stále viac hmotných dobier. Prečo sme nešťastní?

Dôvodov môže byť veľa. Depresia môže byť chorobou ako každá iná. Tak, ako moje oči môžu stratiť energiu, moje nohy môžu stratiť energiu, tak aj môj mozog ju môže stratiť a začnem byť depresívny. Ale zároveň si myslím, že si môžeme vyvolať depresiu sami. A to sa stáva vtedy, keď nemáme usporiadané hodnoty. Stavíme si priority, ktoré nie sú správne. Ak dám v rodine na prvé miesto peniaze, potom mi to neskôr prinesie veľa problémov. Napríklad, nedostatok komunikácie v rodine. Ak nemám priority v rodine správne usporiadané, nekráčam smerom ku šťastiu. Ale rád by som znovu zopakoval, že nie každý, kto má depresie, má v neporiadku svoje priority. Schizofrénia, bipolárna porucha a ďalšie choroby môžu byť choroby ako každé iné. Ale veľa krát sa životným štýlom dokážem k nim dopracovať.

Keď sa Vás opýtam, čo by mala byť je tá najväčšia priorita pre človeka, určite poviete, že Boh. Čo to znamená v reálnom živote postaviť na prvé miesto Boha?

V prvom rade, nekladím na prvé miesto Boha, ale lásku. Samozrejme, Boh je láska. Ale aj človeku, ktorí neverí, poviem. Postav si lásku za prioritu. A všetky dôsledky lásky. Sv. Augustín hovorieval. Miluj a rob, čo chceš ... vo svetle lásky. Potom nebudeš môcť samozrejme urobiť množstvo vecí, lebo nie sú v kontakte s láskou.

Mám skúsenosť, že nie je možné rásť v láske bez Boha

To je dôsledok.

Čo potom neveriaci človek?

Áno, už sme o tom hovorili. Neveriaci sú v nevýhode. Nikto nikoho neobmedzuje v tom, aby veril. Viera, ak by nebola slobodnou, nebola by vierou. Ale keď si raz zvolíte cestu, povedie Vás, kam chce. Nehovorím, že neveriaci nemôže byť dobrým človekom, môže byť dokonca lepším ako veriaci, ak veriaci verí len povrchovo a nie je to pre neho záväzok. Ale často nie sme schopní postúpiť v láske bez božej moci. Stretávam ľudí, ktorí hovoria, ale veď ja mám rád ľudí, slúžim im. Ale ja ti kladiem otázku. Kto sú tí ľudia, ktorých miluješ? Dokážeš milovať nepriateľa? Dokážeš milovať človeka, ktorý ťa odmieta? Nedokážeš to ! V skutočnosti, aj keď miluješ a slúžiš ľuďom, robíš to len pre časť ľudí. Aby si miloval všetkých ľudí, potrebuješ niečo viac.

Podme ešte naspäť k pôvodnej otázke. Nezodpovedali sme ju. Čo presne znamená postaviť v živote na prvé miesto Boha?

Znamená to, že môj život musí byť zoradený tak, že hľadám božiu vôľu. To, čo nie je v súlade s božou vôľou, nie je na môj vlastný prospech. Obráti sa to proti mne. To znamená, že sa neobraciam na Boha nábožnosťou ale konám z hľadiska poslušnosti. A to, čo ma žiada Boh, aby som robil, je pre moje vlastné dobro. Pretože Boh vie, čo je pre mňa dobré. A ja ho poslúchnem aj vtedy, keď mu nerozumiem.

Ale to je veľmi ťažké.

Áno. Všetko, čo je krásne, je veľmi ťažké získať.

Človek vie byť závislý na ľudskej láske. Ako sa dá uchrániť od takejto závislosti.

Závislosť je vždy niečo negatívne. Keď hovoríme o závislosti na láske, musíme sa pozrieť na pravý význam lásky. My mnoho krát chápeme lásku ako niečo, čo ňou v skutočnosti nie je. Napríklad vášeň. Skutočná láska reálne nikdy nedosiahne svoj vrchol. Ak hovoríme o skutočnej láske, nemôžeme byť závislí na ľudskej láske, pretože láska je čosi viac. A ako sa chrániť o závislosti na láske k druhému? Je to otázka rovnováhy a vyrovnanosti. Môžem len povedať, že skutočná láska je vždy pozitívna. Ak som na niekom závislý, začnem byť žiarlivý a to už nie je v poriadku, tu už nie je rovnováha.

Často premýšľam nad tým, že keby Boh dal pocítiť svoju lásku každému človeku, ale tak viditeľne – možno emocionálnym dotykom, na ktorý my počujeme ako ľudia a vnímame ho, tak sa všetci obrátia a celý svet bude krásny

Všetko závisí od toho, čo si predstavujeme pod pocitmi. Pozrime sa napríklad na veľmi chorého človeka. Vidíte, že keď má vieru, necíti v tej chvíli emocionálnu lásku, ale pociťuje pokoj. Cíti, že keď sa odovzdá do božích rúk, je schopný sa s tým vyrovať. A to znamená cítiť božiu lásku. Nepociťuje niečo také, ako keď sú dvaja zamilovaní a zaplavuje ich obrovské nadšenie pre seba, nie ... Ale napokon Boh je duch a my sme ľudia. Preto nemôžeme hovoriť o pocitoch medzi Bohom a človekom rovnako ako o pocitoch medzi ľuďmi. Ale môžeme pociťovať pokoj, aj keď sme neúspešní, keď trpíme. A toto je tajomstvo.

Vidíte za ten dlhý čas, čo chodíte na Slovensko, v ľuďoch nejaký posun? Menia sa, alebo prichádzajú s tými istými ťažkosťami dookola?

Naozaj vidím zmenu. Pochopiteľne, ak by sa len polovica tých, ktorí chodia na semináre zmenila, tak Slovensko by bolo rajom na zemi. Robíme to isté, čo robí roľník. Zasievame semeno. Niektoré padne na skalú, niektoré do trnia a niektoré do pôdy, z ktorej vyrastú veľké stromy. Máme veľa príkladov ľudí, ktorí zmenili svoj život. A druhý prichádzajú, ako keby sa ich to ani nedotklo. Všetko závisí od toho, ako spolupracuje ten ktorý človek s božou milosťou.

Čo prežívajú ľudia v iných kultúrach. Majú podobné ťažkosti ako my? Chodíte po celom svete. Vnímáte rozdiely?

Rozličné kultúry prinášajú rôzne problémy. Napríklad India – hinduistická kultúra. Ženy tam nie sú stále rovné mužovi. Ešte stále nemôžu jesť spolu s nimi pri stole. Napríklad v Ghane majú problém, keď sa muž obráti na kresťanstvo a má pritom štyri alebo päť žien. Povieť mu, aby odohnal od seba všetky ženy a nechal si iba prvú? So všetkými deťmi, ktoré má? To je ťažké. Ďalším problémom je chudoba. Ako s ňou žiť? Každá kultúra má svoje ťažkosti a tie treba rozlišovať a pokúsiť sa priviesť veci do rovnováhy.

Ľudia Vás milujú, vnímate to?

Áno, aj ja milujem ich.

Pri prednáškach ale pôsobíte bez emočne. Čo Vám dáva radosť zo života?

Nie každá prednáška je založená na emóciách. Verím v emócie, pretože verím, že emócie sú súčasťou ľudskej prirodzenosti. Človek má mozog a srdce. A musíme sa starať o obe časti v nás. Vždy sa môžeme dotýkať emócií, ale musíme byť opatrní, aby sme nemanipulovali v určitých typoch prednášok a hlavne počas modlitieb. A čo mi dáva radosť zo života? Vedomie, že Boh ma volá preto, čo robím. Verím v to, čo kážem. Verím v to, čo zakúšam. Keď zakúšame niečo, máme potrebu to odovzdať iným. Napokon, je to dobrá zvesť a keď je to zvesť, nemôžem si ju nechať pre seba. V opačnom prípade, na čo by bola? Človek potrebuje povzbudzovať ľudí, dávať im radosť, pokoj. A keď vidím nadšenie ľudí z toho, že chcú poznať hlbšie Boha, tak to mi dáva inšpiráciu, chuť k tomu, aby som to robil ďalej.